

dagsmand — skal være Gjenstand for Indkomstskat. Dette er efter min Overbeviisning det svageste Punkt i Loven, navnlig fordi det er umuligt at sige, hvormegent der vil komme ind derved, og som Følge deraf vil Døren være aaben for overordentlig mange Ulemper, men jeg skjønner ikke, at det vil være let at faae noget Andet sat i Stedet; imidlertid vil denne Sag jo muligviis kunne blive nøiere drøftet. — Der er fremkommet forskjellige Bemærkninger om Fordelingen af det Totalbeløb, der skal udredes, og jeg maa tilstaae, at jeg heller ikke kan finde den heldig; jeg mener ikke Fordelingen imellem Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, men inellem Kjøbenhavn og Kjøbstæderne paa den ene Side og Landet paa den anden. Naar jeg seer hen til de to sidste Krigsskatslove, og navnlig til, hvad der deels udrededes paa Landet af den Virksomhed, som fandt Sted der, og deels af Kjøbstædernes Beboere, saa seer jeg vel, at Ansættelsen forholdsviis med Hensyn til Størrelsen nærmer sig det her foreslaaede, skjøndt det samlede Beløb var noget mindre. Af de ca. 2 Millioner, som da skulde tilveiebringes, udredede Hartkornet og Tienderne omtrent 1,300,000 Rdl., og Kjøbstæderne gennem Bygningsstat og Afgift af Næring omtrent 350,000 Rdl. Dette var et Forhold, som efter den da stedfundne Prøvelse blev erkjendt for at være det rette, men dog ikke uden at der fra Kjøbstædernes Side blev gjort væsentlige Indsigelser derimod, idet de nemlig fandt, at man var gaaet dem for nær. De ca. 300,000 Rdl., der endnu manglede, bleve tilveiebragte ved en Afgift paa Renter og Gager, og dette Beløb blev altsaa fordeelt paa en saadan Maade, at det ikke kan oplyses, hvor stor en Deel der faldt paa Kjøbstæderne og hvor stor en Deel der faldt paa Landet; men jeg antager dog, at det er en Selvfølge, at den overveiende Deel maa være falden paa Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, saa at et ikke ubetydeligt Beløb, maaskee den største Deel deraf, maa lægges til det, der er udredet af disse. Selv om man imidlertid gjør dette, vil det findes, at der her forholdsviis paalægges Kjøbenhavn og Kjøbstæderne en ikke ubetydelig større Sum, idet Landet efter Udlastet ikke nær skal udrede det Dobbelte af, hvad Kjøbenhavn og Kjøbstæderne

skulle udrede, naaget Befolkningen i disse Kunforhold sig som 1 til 3 overfor Landbefolkningen, og det forekommer mig derfor, at Forholdet her ikke er rigtigt, men jeg har ogsaa Grund til at antage, at det er sat saaledes af Hensyn til, hvad der foreligger i et andet Lovudkast, der har været til første Behandling her i Thinget, nemlig om Udredning af Heste til Hæren, og Spørgsmaalet vil altsaa, naar denne Lov atter kommer under Behandling, komme frem igjen og finde sin nærmere Drøftelse. — De Specialbemærkninger, som ere gjorte af flere ærede Talere, skal jeg ikke gaae dybere ind paa, og det saameget mindre, som der af flere foregaaende Talere er sagt det Nødvendigste derom. Dog er der et af de nævnte Punkter, om hvilket jeg skal tillade mig at gjøre en Bemærkning, som er hentet fra Forhandlingerne paa tidligere Rigsdage. Det er nemlig med Hensyn til den foreslaaede Moderation i eller Fritagelse for Skat af Jordbrug paa 4 Skjepper eller 2 Skjepper Hartkorn. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det Forslag, som af et æret Medlem er bebudet, om at udstrytte denne Fritagelse eller Moderation, allerede tidligere har været fremsat, nemlig paa Rigsdagen 1850, da der forhandlede om en Krigsskatslov. Det blev varmt understøttet her i Thinget og vedtaget ved anden Behandling, dog ikke med nogen stor Stemmesfærhed; men der blev dog gjort saa stærke Indvendinger derimod, at Flere af dem, der havde stemt for det, bleve vaklende, saa at det ved tredje Behandling blev stemt ud, og denne Leetelse for de lavere Hartkornbesiddere blev altsaa staaende. Naaget jeg tilstaaer, at ikke lidt taler for et saadant Forslag, skal jeg dog gjøre opmærksom paa, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) allerede har fremhævet, at Forholdet, efterat Indkomstskat paa Landet er sat ved Siden af Hartkornskat, synes at være noget anderledes, og det Hele vil desuden ikke udgjøre nogen stor Gjenstand. Der er her Tale om mange Menneſter, men ikke om noget stort Beløb med Hensyn til Skatten. Hvormegent det vil udgjøre, kan jeg ikke bestemt sige, men jeg erindrer med temmelig Sikkerhed fra sidste Gang, at efter Regnskabernes Opgjørelse